

Dygden av att sänka blicken

Allah säger:

”SÄG till de troende männen att de bör sänka blicken och lägga band på sin sinnlighet; det leder till större renhet i deras liv. Allah är underrättad om vad de gör” [24:30].

Resultaten av att sänka blicken och lägga band på sin sinnlighet är som Allah sagt att det leder till större renhet och det leder även till en starkare iman (tro). Det är just för denna anledning att sänka ens blick leder till tre fördelar som har stor betydelse och som är väldigt viktiga.

Det första: känna glädjen och sötman av iman (tron)

Denna lycka och sötma är mycket större och mer önskvärt än det man kan erhålla genom att låta bli att sänka blicken för Allahs skull. Sannerligen, ”den som lämnar någonting för Allahs sak, då skall Allah, den Mäktige den Magnifike byta ut det mot något bättre.” [Återberättad av Ahmad [5/363], al-Marwazî in ‘Zawâ`id az-Zuhd’ [no. 412], an-Nasâ`î i ‘al-Kubrâ’ som nämnt i ‘Tuhfah al-Ashrâf’ [11/199] från en av Följeslagarna att Allâhs Sändebud sade:, “Sannerligen kommer ni inte att lämna någonting för Allâhs skull utan att Allâh ersätter det med någonting bättre.” Kejdan är sahîh.]

Själen är en ”fresterska” och älskar att titta på vackra former och ögat är

hjärtats guide. Hjärtat beordrar dess guide att bege sig ut och ta en titt på vad som är där och sedan när ögat informerat om en vacker bild ryser hjärtat ut av kärlek.

Poesi borttaget

Därför när synen är förhindrad från att se och undersöka finner hjärtat ro och lugn från att genomgå en besvärlig uppgift att i onödan titta och åtrå.

Den som låter sin syn flyga omkring obegränsat kommer finna att han är i en ständig förlust och ångest, för synen ger upphov till kärlek (mahabbah) som är utgångspunkten av vilket hjärtat är hängivet och beroende av det som skådas.

Sedan ökar denna kärlek till extremt längtande varmed hjärtat blir totalt beroende och hängivet till det objekt som den åtrår. Detta ökar ännu mer och leder till förblindad kärlek som fastnar i hjärtat likt den person som söker att få sitt lån återbetalt hänger sig fast vid låntagaren. Kärleken ökar till en passionerad kärlek och detta är en kärlek som överträder alla gränser. Kärleken ökar till dess att det blir en galen kärlek som upptar vartenda andrum i hjärtat. Det går så långt att det blir en kärlek som kan leda till dyrkan vilket kallas tatayyum.

Detta leder till att hjärtat börjar dyrka det som inte borde dyrkas och orsaken bakom denna kärlek var endast en liten men otillåten blick. Hjärtat är nu fastkedjat fastän den tidigare var mästaren, det är fångslat fastän det tidigare var fri. Det har blivit förtryckt av ögat och det klagar varpå ögat svarar: Jag är din guide och ledsagare och det var du som skickade mig från början!

Allt detta som tagits upp gäller det hjärta som har lämnat kärleken till Allah och att vara uppriktig gentemot Honom. För sannerligen måste hjärtat ha någonting att älska och som det är ödmjukt inför. Det är just därför när hjärtat inte älskar Allah ensam och tar Honom som dess Herre, måste det älska något annat.

Allah sade angående Yusuf den sanningsenlige:

”Vi ville hålla allt ont och all skamlöshet borta från honom eftersom han var en av Våra sant hängivna tjänare” [12:24].

Detta var för att al-‘Azîz hustru var en månggudadyrkare och den passionerade kärleken inträdde hennes hjärta trots att hon var gift. Tack vare Yusufs uppriktighet gentemot Allah blev han räddad trots att han var

ung, ogift och betjänt.

Det andra: Hjärtats upplysning, tydlig uppfattning och en skarp insikt.

Ibn Shujâ' al-Kirmânî sade: Den som bygger upp sitt yttre genom att följa Sunnah och hans inre på en beständig avsikt och gudsfruktan. Han avhåller sig att följa sin lust, han sänker sin blick från det förbjudna och han äter det som är tillåtet då skall hans uppfattning och inblick aldrig bli fel.

Allah nämnde Lots folk och vad de blev drabbade av sedan sade Han:

”I detta ligger sannerligen budskap till Al-Mutawassimin” [15:75].

Al-Mutawassimin är de som har en tydlig uppfattning och genomträngande inblick, de som är säkra från att titta på det som är förbjudet och att utföra skamlösa handlingar.

Allah säger efter att ha nämnt att man skall sänka blicken:

”ALLAH ÄR himlarnas och jordens ljus” [24:35].

Orsaken bakom detta är att belöningen är av samma typ som handlingen. Den som sänker sin blick från det otillåtna för Allah s sak, den Mäktige den Magnifike, Han (Allah) kommer att ersätta detta med någonting bättre av samma slag. Precis som tjänaren begränsade ljuset från hans öga att hamna i det förbjudna kommer Allah att välsigna ljuset från hans syn och hjärta därigenom uppnår han en förståelse som han inte hade uppnått om han inte sänkt sin blick.

Detta är en situation som personen mentalt kan uppfatta för att hjärtat är som en spegel och naturliga lustar är som rost på spegeln. När spegeln är putsad och ren från rost kommer den att återspegla verkligheten som den verkligen är. Däremot om den fortfarande är rostig kommer den inte att reflektera riktigt och därigenom kommer dess kunskap och tal att uppstå ifrån antaganden och tveksamheter

Det Tredje: Hjärtat blir starkt, stabilt och modigt.

Allah kommer att ge det ett mäktigt stöd för dess styrka att sänka blicken precis som Han gav det starka och tydliga bevis för dess ljus. Härav skall hjärtat kombinera dessa två faktorer och resultera i att djävulen flyr ifrån det. Det är nämnt i hådith: ”Den som motstår sin naturliga lust då skall djävulen fly i skräck från hans skugga.” [Denna är inte etablerad som en

hådith från Allâhs Sändebud]

Det är därför den som följer sin naturliga lust skall finna sig själv vanära sin själ, i ett svagt tillstånd och i förakt. Sannerligen ärar Allah människor på grund av deras lydnad till Honom och förnedrar människor som inte lyder Honom.

”Tappa inte modet och glöm er sorg! Står ni fasta i tron kommer ni att vinna överhanden” [3:139].

”Den som står efter [jordisk] makt och ära [skall veta att] all ära tillhör Allah” [Fâtir 35:10].

I meningen att den som söker efter olydnad gentemot Allah och sedan syndar då skall Allah den Mäktige, den Magnifike förnedra den som är olydig gentemot Honom.

Några av våra rättfärdiga föregångare sade: ”Människorna söker ära och styrka vid konungarnas dörrar fastän ära och styrka kommer de inte att finna förutom vid lydnad till Allah.”

Det är därför den som lyder Allah har tagit Allah som sin vän, beskyddare och Allah skall aldrig förnedra den som tagit Allah som sin bundsförvant. I du'â qunût sägs det: ”Den som Du tar som en vän är inte förnedrad och den som Du tar som fiende är inte ärad.” [Återberättad Abû Dâwûd [Eng. Trans. 1/374 no. 1420], an-Nasâ'î [3/248], at-Tirmidhî [no. 464], ibn Mâjah [no. 1178], ad-Dârimî [1/311], Ahmad [1/199], ibn Khuzaymah [2/151] från al Hasan från Alî .]

Taget ifrån 'al-Muntaqâ min Ighâthatul Lufhân fî Masâyid ash-Shaytân' [s. 102-105] av Ibn al-Qayyim, sammanfattad av 'Alî Hasan al-Halabî, av Imâm Ibn al-Qayyim.